

og formentlig vil Medicinprisen ikke vel kunne sættes længere ned; men Erfaringen viser altsaa, at der paa Grund af de Beføstninger, som ere forbundne med en Afløsning af de reelle Bevillinger, snarest er Fare for, at en saadan Foranstaltning vil medføre en Stigning af Medicinprisen. Fra denne Side set maa derfor en Afløsning, som værende i Strid med Befolkningens Interesser, nærmest fravaades.

Man kunde endvidere spørge, om ikke Apotekerne under et eventuelt System med lutter personlige Bevillinger kunne antages at ville blive drevne bedre, idet jo de paaftaaede, formentlig af de høje Priser flydende, Ulemper skulde forsvinde under det nye System; men ogsaa dette maa bevares benægtende. Herhjemme i det mindste er det de større reelle Apoteker, som ere gaaede i Spidsen for Udviklingen, og som have ført denne saa langt frem, som det formentlig fra alle Sider vil blive indrømmet at være Tilfældet. Naar det tør hævdes, at vi herhjemme have en dygtig, af Interesse for Saget opfyldt, og med Villighed til for dette at gøre Ofre udrustet, Apotekerstand, tør det tillige paaftaaes, at det er de reelle Apotekere, der i denne Henseende ere gaaede forud. Det kan vel ikke nægtes, at ogsaa mange personlige Apotekere i saa Henseende have gjort sig fortjente, men, at disse have fulgt det angivne Spor, tør, i alt Fald for en stor Del, siges at grunde sig paa Konkurrencen med de bestaaende reelle Apoteker.

Saafernt derfor Befolkningen overhovedet kan have nogen Interesse i en Afløsning af de reelle Bevillinger, maa dette efter det anførte antages at skulde begrundes derpaa, at det kan forventes, at Afgangen til Medicinforshning vil kunne lettes ved at der under en forandret Ordning i større Omfang, end det hidtil er sket, vil kunne meddeles Bevilling til Anlæg af nye Apoteker.

Med Hensyn hertil kan nu for det første bemærkes, at Landet i og for sig ikke kan siges at være slet forsynet med Apoteker. Der findes, som ovenfor anført, for Tiden her i Landet ialt 164 Apoteker, deraf 24 i Kjøbenhavn, 74 i Købstæderne og 66 paa Landet og desforuden 6 Hjelpeapoteker, og heraf er efter 1842 oprettet henholdsvis 14, 9 og 57, foruden de 6 Hjelpeapoteker. I hver eneste Købstad her i Landet, med Undtagelse af Bornholm, er der mindst 1 Apotek, og i nogle Købstæder er der flere. Udfet fra Forholdene i Kjøbenhavn, hvor den stadig fortsatte Tiltagen af Befolkningen naturlig afføder Oprettelsen af flere og flere Apotheker, og fra enkelte større Købstæder, hvor Forholdene kunne vise sig tildels tilsvarende, synes det egentlig klart, at for Befolkningen som saadan er det i og for sig ikke af nogen Interesse, om der i samme By

Norge	116.	Schweitz	149.
Østrik	117.	Portugal	163.
Ungarn	125.	Rusland	197.
Sverig	126.	Italien	242.
Belgien	141.	Frankrig	247.
Tydsland	145.	England	259.
Holland	147.	Amerika	350.

Følge en i 1895 for enkelte Landes Vedkommende foretagen Undersøgelse viste Forholdet sig da væsentlig uforandret.